

عنوان مقاله:

نقش مشارکت در طراحی محیط روستایی

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 35، شماره 52 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حسن دارابی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

خلاصه مقاله:

محیط روستایی، بازتاب ماهیت فعالیت/ سکونت انسان در بستر زمان، بهره مند از کیفیت زیباشناسانه و کارکردهای زیست محیطی است. از طرف دیگر متأثر از دانش مکانی و فرهنگ بومی است. رشد سریع اقتصاد مصرفی و تاکید بر کارکرد، کم توجهی به ابعاد مختلف محیط روستایی، منجر به شکل گیری الگوهای ناتوان از باز تولید ویژگی های حاکم بر آن شده که ناپایداری ارمغان آن است. گسترش این وضعیت منجر به طرح ابعاد ناپایداری در ادبیات توسعه پایدار همراه با ارائه راه مقابله با آن شده است. اما کمتر به چگونگی انجام اقدامات برای دستیابی به پایداری پرداخته شده است. با توجه به ماهیت طراحی محیطی مبتنی بر اصولی مانند نگرش علمی پیوند نظام طبیعی و اجتماعی، کل گرایی و مانند آن، نمی توان محیط پایداری را بدون توجه به نقش گروههای ذی نفع در این فرایند طراحی کرد. بدیهی است که این نقش زمانی به کمال مطلوب خواهد رسید که بستر مناسب برای مداخله معنادار هدفمند و سودمند مردم فراهم شود. دستیابی به این مهم فقط در قالب طراحی مشارکتی امکان پذیر خواهد بود. مشارکت پاسخی به چگونگی اجرای اقدامات مورد توجه توسعه پایدار و ابزار بازتاب ویژگی های فرهنگی اجتماعی و اقتصادی در طراحی است. به همین دلیل مشارکت ضرورتی انکار ناپذیر در دستیابی به محیطی پایدار به شمار می آید. اما این بدان معنا نیست که کمال غایی در گرو طراحی مشارکتی است. مشارکت ضمن برخورداری از پیامدهای مثبت متضمن آثار منفی و تعارضاتی است که باید مدیریت شوند. در این مختصر تلاش می شود بر اساس نتایج یک ارزیابی نقش مشارکت در تعالی طراحی محیط روستایی تبیین، پیامدها و تعارضات حاکم بر آن مطرح و نمونه هایی از آن ارائه شود.

کلمات کلیدی:

طراحی مشارکتی، محیط روستایی، مشارکت، منظر روستایی، منظر فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1578068>

